

លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជា ឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាស លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំង សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៩០ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (អាណត្តិទី៧) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សារនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះដាននឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះដាន លេខ ៦៨៣/១០ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ត្រូវបាន បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ។

សវនាការ និង សង្ខេបលិខិតវិវាទ

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល "ភូមិត្រីលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី) សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ (វេលាម៉ោង ០៨ : ៣០ នាទី ព្រឹក)

បញ្ហានៃនីតិវិធី :

នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ មន្ទីរការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល បានធ្វើការ ផ្សះផ្សារលើវិវាទការងាររួមចំនួន ១១ ចំណុច ដោយទទួលបានលទ្ធផលសះដាន ចំនួន០៧ ចំណុច និង មិនសះដាន ចំនួន ០៤ ចំណុច ។ នៅថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានទទួលរបាយការណ៍ មិនសះដានពីមន្ទីរការងារ ។ លេខាធិការដ្ឋាន បានធ្វើលិខិតអញ្ជើញគូភាគីឱ្យមកចូលរួមសវនាការ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ នៅវេលាម៉ោង ៨ :៣០នាទីព្រឹក ។ ភាគីវិវាទទាំងពីរបានមកចូលរួមសវនាការតាមការកោះអញ្ជើញ ។ នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមធ្វើការផ្សះផ្សារភាគីម្តងទៀត ដោយភាគីកម្មករ និយោជិតសម្រេចដកចំណុចវិវាទទី១ ចេញ និងព្រមព្រៀងឯកភាពលើចំណុចវិវាទទី ៣ ។ ចំពោះចំណុចវិវាទដែល នៅសល់ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណា ដោយផ្អែកលើអំណះអំណាង និងភស្តុតាងដែលភាគីបានដាក់ មកជូន ។

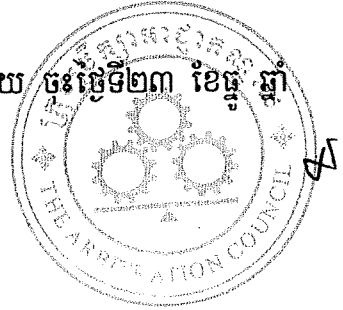
ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយកក្រុមហ៊ុន គូប៊ីល ហ្វូតវែរ ជូនលោក ភូ ជីកាយ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីកាសហជីពអំណាចកម្មករខ្មែរ នៃរោងចក្រ គូប៊ីល ហ្វូតវែរ លេខ ១៩៤៣ កប/វក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន គូប៊ីល ហ្វូតវែរ លេខ ៦៨៣/១០ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន គូប៊ីល ហ្វូតវែរ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០១០ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ៧៤៤ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការ លេខ ៧៤៥ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

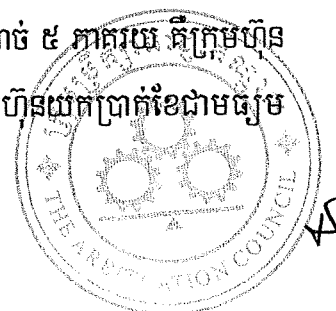
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- ក្រុមហ៊ុន គូប៊ីល ហ្វូតវែរ ជាក្រុមហ៊ុនផលិតស្បែកជើង និងមានកម្មករនិយោជិតសរុបប្រហែល ១២០០ នាក់ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជក នៅពេលផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់

សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ និងប្រាក់បំណាច់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយយកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ ខែសរុបប្រចាំមកគិត

- កម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ថា ការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងការផ្តល់នូវប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ គឺក្រុមហ៊ុនយកប្រាក់ឈ្នួលគោលមកគិត ។ ហេតុនេះ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនយកប្រាក់ខែជាមធ្យមភាគសរុបមកគិតវិញ ។

- ចំពោះប្រាក់បំណាច់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ គិតជាមធ្យមភាគ គឺក្រុមហ៊ុនបានអនុវត្តហើយ ហេតុនេះ កម្មករនិយោជិតមិនទាមទារនោះទេ ។
- និយោជកបញ្ជាក់ថា ចំពោះប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ក្រុមហ៊ុនឱ្យនៅពេលផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារ ហើយ ក្រុមហ៊ុនយកតែប្រាក់ឈ្នួលគោលមកគិតប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ការអនុវត្តដូចនេះ ដោយសារថា មិនមានច្បាប់ណាមួយមកកំណត់ថា ឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតជាមធ្យមភាគនោះទេ ។
- កម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ថា ការទាមទារឱ្យគិតជាមធ្យមភាគនេះ គឺផ្អែកលើមាត្រា ១៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពី ការងារ ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួល ៥០ ភាគរយ បូកនឹងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំ ផ្សេងៗ (ប្រាក់មធ្យមភាគ) ចំនួន ៣ ខែ សរុបមុនពេលកម្មករនិយោជិតស្រ្តីសម្រាកលំហែ មាតុភាព

- កម្មករនិយោជិត និងនិយោជកបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងរោងចក្រមានកម្មករស្រ្តីប្រហែល ៩៥ ភាគរយ ។
- កម្មករនិយោជិត និងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិតដែលសម្រាក លំហែមាតុភាព ដោយយកប្រាក់ខែ និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំមកគិតជាមធ្យមភាគ ។ ហេតុនេះ ភាគីទាំងពីរ មិនមានជំនឿការទាមទារឱ្យគិតប្រាក់សម្រាកលំហែមាតុភាពនោះទេ ។
- ចំពោះការបើកប្រាក់លំហែមាតុភាព គឺកម្មករនិយោជិត និងនិយោជកឯកភាពថា ក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ សម្រាកលំហែមាតុភាពឱ្យ ក្រោយពីកម្មករនិយោជិតនោះត្រឡប់មកពីការសម្រាក លំហែមាតុភាពវិញ ។
- ជាក់ស្តែង កម្មការិនី ហាក់ ចាន់ឡើន បានឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពឆ្នាំ២០០៩ គឺក្រុមហ៊ុន បើក ប្រាក់ឈ្នួលឱ្យ ក្រោយពីកម្មការិនីនោះត្រឡប់មកធ្វើការវិញ ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច:

ចំណុចវិវាទទី ២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកនៅពេលផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ សូម ឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ដោយយកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ខែសរុបប្រចាំមកគិត មាត្រា ៧៣ កថាខណ្ឌទី៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា " នៅពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យា និយោកជកត្រូវ ផ្តល់អោយកម្មករនិយោជិតនូវប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យានោះ ដែលសមាមាត្រនឹងប្រាក់ឈ្នួលដង សមាមាត្រ នឹងថិរវេលា នៃកិច្ចសន្យាដង ហើយដែលចំនួនប្រាក់បំណាច់នេះ មានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញារួម ។ បើគ្មានកំណត់ក្នុង អនុសញ្ញារួមទេ ប្រាក់បំណាច់នេះយ៉ាងតិចត្រូវស្មើប្រាក់ភាគរយ នៃប្រាក់ឈ្នួលដែលកម្មករ និយោជិតបានបើក នៅក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចសន្យា ។ "

ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃមាត្រា៧៣ កថាខណ្ឌទី៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ខាងលើ សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល សំណុំរឿងលេខ ៦០/០៦-ព្យមេក ប្តាមិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៦ បានកំណត់ថា " ហេតុដូច្នោះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បំណាច់កិច្ចសន្យាការងារនេះ នៅពេលដែលកិច្ចសន្យាការងារមានចរិយាល័យកំណត់ត្រូវបានបញ្ចប់ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យទំនាក់ទំនងការងារត្រូវបាន កាត់ផ្តាច់ប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាការងារមួយត្រូវបានបន្តសារជាថ្មី នៅចុងបញ្ចប់របស់វា គេមិនអាចចាត់ទុក ថា ទំនាក់ទំនងការងារត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ឡើយ ពីព្រោះទំនាក់ទំនងការងារ នៅតែបន្តដដែល ហើយអត្ថប្រយោជន៍ ផ្សេងៗក៏នឹងត្រូវបន្តទៅកិច្ចសន្យាការងារថ្មីផងដែរ ។ " (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញា កណ្តាល លេខ៦០/០៦- ព្យមេក ប្តាមិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៦) ។

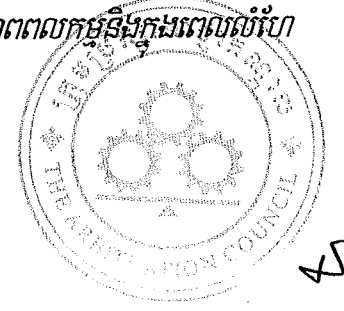
ហេតុនេះហើយ ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ឃើញថា ផ្អែកតាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ នេះ កម្មករនិយោជិតនឹងទទួលបាន ប្រាក់បំណាច់តាមការព្រមព្រៀងក្នុង អនុសញ្ញារួម ឬប្រាក់បំណាច់ចំនួន ៥% ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាការងារមានចរិយាល័យពិតប្រាកដនោះ បានអនុវត្តចប់ តាមការកំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យា ហើយភាគីទាំងពីរ មិនបានបន្តកិច្ចសន្យាការងារឡើយ ។ មានន័យថា មាត្រា៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានកំណត់ពីប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ដែលយ៉ាងតិចស្មើនឹង ប្រាក់ឈ្នួល ដែលកម្មករ និយោជិត បានបើកក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១០៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ " ប្រាក់ឈ្នួលមានជាអាទិ៍ដូចតទៅ :

- ប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធ
- ប្រាក់ម៉ោងបន្ថែម
- កំរៃជើងសា
- បុព្វលាភ និងប្រាក់បំណាច់
- ភាគកម្មក្នុងប្រាក់ចំណេញ
- ប្រាក់ដែលបើកជារង្វាន់
- តំលៃអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុ
- វិភាជន៍គ្រួសារសំរាប់ភាគដែលលើសពីទឹកប្រាក់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់
- វិភាជន៍សំរាប់ការឈប់សំរាក ឬបំណាច់សំរាប់ទូទាត់ការឈប់សំរាក
- ចំនួនប្រាក់ដែលនិយោជកត្រូវផ្តល់អោយក្នុងពេលបាត់បង់សមតសភាពពលកម្មនិងក្នុងពេលលំហែ មាតុភាព ។

មិនត្រូវរាប់បញ្ចូលជាមួយប្រាក់ឈ្នួល :

- ការព្យាបាលសុខភាព

- វិភាជន៍គ្រួសារតាមច្បាប់
- សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ
- អត្ថប្រយោជន៍ដែលផ្តល់អោយជាពិសេសចំពោះកម្មករនិយោជិតដើម្បីសុំរលកការបំពេញមុខងារ ។ ”

តាមអត្ថន័យនៃមាត្រា ១០៣ ខាងលើ ប្រាក់ឈ្នួលមាន ដូចជា ប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធ និងប្រាក់បន្ថែមម៉ោង ឬ ប្រាក់រង្វាន់ ផ្សេងៗ ។

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១០៧/០៤-ហ្សាក់ ស៊ុនតិច បានកំណត់ថា មាត្រា៧៣ កថាខ័ណ្ឌ៦ តម្រូវឱ្យនិយោជកសងទូទាត់កម្មករ នៅពេលផ្តាច់កិច្ចសន្យាទៅតាមការកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញារួម ឬបើគ្មានអនុសញ្ញារួមទេ ត្រូវសង ៥ ភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួល ដែលកម្មករបានបើកនៅក្នុងរយៈពេល នៃកិច្ចសន្យា ។ ការគណនា ត្រូវយកចំនួនប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកម្មករចូលធ្វើការរហូតដល់ក្រុមហ៊ុនផ្តាច់កិច្ចសន្យា រួចហើយគុណនឹង ៥ រួចមកទៀតចែកនឹង ១០០ ។

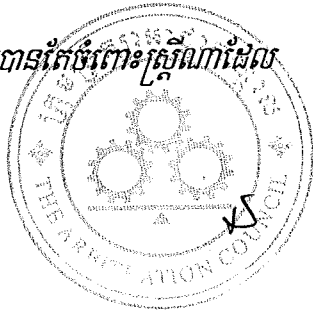
នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ និយោជកបានគិតប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ដោយយកតែប្រាក់ឈ្នួលគោលមកគិត តែប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺ មិនបានយកប្រាក់ដែលកម្មករនិយោជិតទទួលបានផ្សេងៗទៀត មកគិតតាមរូបមន្ត ដូចខាងក្រោម :

៥ X (ប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់ដែលបានបើកមកទល់ថ្ងៃផ្តាច់កិច្ចសន្យា) / ១០០

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជកនៅពេលគិតប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ត្រូវយក ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកម្មករចូលធ្វើការរហូតដល់ក្រុមហ៊ុនផ្តាច់កិច្ចសន្យា រួចហើយគុណនឹង ៥ រួចមកទៀតចែកនឹង ១០០ ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់លំហែមាតុភាព ចំនួន ៣ ខែ សរុបមុនពេល កម្មករនិយោជិត ស្រ្តីសម្រាកលំហែមាតុភាព

មាត្រា ១៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា “ ក្នុងពេលដែលឈប់សំរាកដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ស្ត្រីមានសិទ្ធិត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលពាក់កណ្តាល គិតទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង ដោយនិយោជកបើកឱ្យ ។
 ស្ត្រីរក្សាសិទ្ធិខ្លួនទាំងស្រុង ក្នុងការទទួលវត្ថុអំណោយផ្សេងទៀតប្រសិនបើមាន ។
 អនុសញ្ញារួមដែលផ្តល់ឲ្យនេះ ត្រូវទុកជាមោឃៈដោយពេញច្បាប់ ។
 ក៏ប៉ុន្តែការទទួលប្រាក់ឈ្នួលដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះនឹងឱ្យបានតែចំពោះស្ត្រីណាដែល ធ្វើការក្នុងសហគ្រាសបានយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំរៀងមក ។ ”

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រា ១៨៣ នេះ តម្រូវឱ្យនិយោជកបើកឱ្យផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួល ពាក់កណ្តាល គិតទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង ដល់ស្ត្រីឈប់សំរាកលំហែមាតុភាព។ ប៉ុន្តែ មាត្រា ១៨៣ ពុំបានផ្តល់ជា ការណែនាំអ្វីទាក់ទងទៅនឹងពេលវេលា ដែលត្រូវបង់ប្រាក់សំរាកលំហែមាតុភាពឡើយ ។

មាត្រា ១១៥ កថាខណ្ឌ ៣ នៃច្បាប់ការងារចែងថា " ការបើកប្រាក់ឈ្នួលមិនត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃដែលកម្មករ និយោជិតមានសិទ្ធិឈប់សំរាកឡើយ ។ ប្រសិនបើការបើកប្រាក់ចំណេញថ្ងៃឈប់នោះ ត្រូវធ្វើមុនមួយថ្ងៃ ។ "

តាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ១១៥ នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបើកប្រាក់ឈ្នួលមិនត្រូវ ធ្វើនៅថ្ងៃដែលកម្មករឈប់សំរាកទេ ។ ដូច្នេះ បើបើកថ្ងៃឈប់សំរាក និយោជកត្រូវបើកជូនមុនមួយថ្ងៃ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បានយល់ឃើញថា ប្រាក់សំរាប់រយៈពេលឈប់សំរាកលំហែមាតុភាព ត្រូវបង់ទៅឱ្យកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ នៅមុនពេលការឈប់សំរាកលំហែមាតុភាពចាប់ផ្តើម ដោយយោងតាមមាត្រា ១១៥ ស្តីការបើកប្រាក់ឈ្នួលខាង លើ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៥៧/០៦-អេវីហ្វិស ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៦ និងសេចក្តី បង្គាប់លេខ ៩៧/០៦-ញីវម៉ែកូ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ១) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏ឯកភាពលើការបកស្រាយរបស់ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលក្នុង សំណុំរឿងមុនៗដែរ គឺប្រាក់លំហែមាតុភាពត្រូវបើកមុនពេលកម្មករនិយោជិតឈប់សម្រាក។ តាមរយៈអង្គហេតុ ខាងលើ ភាគីក្រុមហ៊ុន និងកម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនបានបើកប្រាក់លំហែមាតុភាពមួយខែម្តង ឱ្យស្ត្រី ដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព គឺក្រុមហ៊ុនមិនបានបើកប្រាក់លំហែមាតុភាព ៩០ ថ្ងៃសរុប ឱ្យស្ត្រីដែលឈប់ សម្រាកលំហែមាតុភាព មុនការសម្រាកលំហែមាតុភាពឡើយ ។

ផ្ទុយមកវិញ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា និយោជកមួយចំនួន អនុវត្តនៅក្នុងការបើកប្រាក់ឈ្នួល លំហែមាតុភាពក្រោយពេលសម្រាក ឬបើកឱ្យមួយខែម្តង គឺផ្អែកលើមាត្រា ១១៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

មាត្រា ១១៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា " ប្រាក់ឈ្នួលនៃកម្មករ ត្រូវបើកយ៉ាងហោចណាស់ពីរដង ក្នុងមួយខែ ដោយមានចន្លោះពេលយ៉ាងច្រើន ដប់ប្រាំមួយថ្ងៃ ។

ប្រាក់ឈ្នួលនៃនិយោជិតត្រូវបើកយ៉ាងហោចណាស់មួយដងក្នុងមួយខែ ។
ប្រាក់កំរៃជើងសារនៃអ្នកដើរទាក់ទង និងអ្នកតំណាងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបើកយ៉ាងហោចណាស់បីខែម្តង ។
ចំពោះការងារម៉ៅការ ឬតាមបរិមាណផលិតផលត្រូវបំពេញលើសពីដប់ប្រាំថ្ងៃ កាលបរិច្ឆេទនៃការបើក ប្រាក់ឈ្នួលអាចកំរិតតាមការព្រមព្រៀងគ្នាបាន ប៉ុន្តែកម្មករត្រូវទទួលបានប្រាក់រំលស់ក្នុងដប់ប្រាំថ្ងៃម្តងហើយត្រូវបាន ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគ្រប់ចំនួនក្នុងសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីថ្ងៃប្រគល់របស់ដែលធ្វើរួច ។

ក្នុងករណីវិលាយកិច្ចសន្យាការងារប្រាក់ឈ្នួលនិងប្រាក់បំណាច់គ្រប់ប្រភេទត្រូវបើកក្នុងរយៈពេលសែសិប ប្រាំបីម៉ោងបន្ទាប់ពីថ្ងៃឈប់ធ្វើការ ។ "

យោងតាមមាត្រា ១១៦ ខាងលើ គឺក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រានេះ មិនអនុវត្តចំពោះ ការបើកប្រាក់លំហែរមាតុភាពឡើយ។ មាត្រា ១១៦ នេះ គឺអនុវត្តជាទូទៅ ចំពោះការបើកប្រាក់ឈ្នួលការងារ សម្រាប់កម្មករនិយោជិតជារៀងរាល់ខែ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជកបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាកលំហែមាតុភាព ៥០ភាគរយ ចំនួន ៩០ ថ្ងៃមុន ឱ្យកម្មករនិយោជិតដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព ។

សម្រេច និង បន្ទាប់

ចំណុចវិវាទទី ២ : បង្គាប់ឱ្យនិយោជកគិតប្រាក់បំណាច់ផ្តាច់កិច្ចសន្យា ៥ ភាគរយ ដោយ យកចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកម្មករចូលធ្វើការរហូតដល់ក្រុមហ៊ុនផ្តាច់កិច្ចសន្យា រួចហើយគុណនឹង ៥ រួចមកទៀតចែកនឹង ១០០ ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : បង្គាប់ឱ្យ និយោជកបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាកលំហែមាតុភាព ៥០ភាគរយ ចំនួន ៩០ ថ្ងៃមុន ឱ្យកម្មករនិយោជិត ដែល ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរភ្លាម ហើយអនុវត្តចំពោះភាគីតែម្តង បន្ទាប់ពីសេចក្តីបង្គាប់នេះចេញ ទៅ ដោយភាគីទាំងពីរបានយល់ព្រមជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់នេះ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : **សេង តូចហ៊ុន**

ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : **លីវ សុវណ្ណា**

ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : **គង់ ឌីន្ទ្រ**

ហត្ថលេខា: -----

